

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 12. S. Benedicti obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. Erat vero magna Cœli serenitas. Tunc
 A.C. 542. S. Scholastica in mensam inclinata & jun-

ctis manibus caput circumdans cum lacrymis oravit ad Deum. Cumque Caput levaret, simul micare fulgura, tonitrua audiri, & imber maximus ruere, ita ut nec S. Benedictus nec fratres, qui aderant, pedem extra limen domus efferre potuerint. Ergo S. Benedictus invitus mansit, & noctis tempus cum sorore de rebus spiritualibus colloquendo fefellit. Altera die ad Cellas suas redierunt. At ecce! elapso triduo S. Benedictus in Monasterio suo degens levatis oculis vidit Sororis suæ Animam in Columbæ specie Cœlum penetrare, & tantæ ejus Gloriæ congaudens Gratias Deo egit, mortem ipsius fratribus denunciavit, misitque, qui defunctæ Corpus ad Monasterium afferrent, in sepulchro, quod sibi ipsi præparaverat, deponendum, *ut eorum Corpora, inquit S. Gregorius, nec mors separet, quorum mens una semper in Deo fuerat.*

6. 34.

§. XII.

S. Benedicti obitus.

Sanctus Benedictus Sorori haud diu superstes fuit. Eodem quo mortuus est anno obitum suum quibusdam fratribus cum ipso versantibus prædixit, mandavitque, ut eam rem secretam tenerent. Aliis procul inde existentibus indicavit
 signa,

6. 37.

signa, quibus ipsius mortem cognosce-
rent. Sexto, priusquam obiret, die Se-
pulchrum aperiri iussit, statimque febrī
violenta corripitur, qua semper ingaves-
cente sexta die ad oratorium deferri vo-
luit, recepto Corpore & Sanguine Domi-
ni nostri ad ultimam luctam se compara-
vit, & elevatis in Cœlum oculis mani-
busque inter Discipulorum ipsum susti-
nentium manus orans Spiritum reddi-
dit. (*) Hæc devotio, qua mortem obi-
turus

Sæculum VI.
A. C. 542.

vid. Mabil.
Præf. Act.
n. 40.

(*) Ingentia plane sunt S. Patri Nostris in
omne Monachorum Genus Merita, quod eos ante
propemodum Acephalos scripta Regula Dis-
cretionis præcipua sub unum Institutum congre-
gaverit, ut majore concordia sicut Acies bene or-
dinata Deo & Ecclesiæ militare valerent. R. P.
Legipontius in Epistola anno 1754. typis edita ad
Eminentissimum Cardinalem Quirini satis firmis
Argumentis, præsertim ex Ratione petitis pro-
bat, S. Patri Nostro Benedicto mentem fuisse,
Hierarchiam omnium Monasteriorum sui Ordini
instituere, cujus Caput esset Abbas Cassinen-
sis, & sperat etiam, futurum, ut hæc Hierarchia
nostris diebus restituatur, dum sic loquitur:
*Istam vero Eminentie Prærogativam Cassinensi
Monasterio, ejusque Antistiti ab initio assertam,
sed tractu temporis, ut fieri assolet, non nihil
obscuratam, nostris demum diebus per Benedi-
ctum XIV. P. M. rursus in integrum veluti post-
luminio restituendam eo fidentius auguramur.*

Hist. Eccles. Tom. VII.

R r

qu

Sæculum VI. biturus in Ecclesiam deportari petiit, me-
A. C. 543. retur adnotari, & plura hujus rei exem-
 pla occurrunt. S. Benedictus obiit Sab-
 bato 21. Martii anno 543. in Vigilia Do-
 minicæ Passionis. Eadem die duobus
 Monachis, quorum alter in Monasterio
 erat, alter in loco remoto, eadem Vi-
 sio objecta. Viderunt viam palliis strata-
 tam innumeris facibus coruscantem, quæ
 ad Orientem a Monasterio usque ad Cœ-
 lum extendebatur. Aderat quoque vir
 venerabilis quærens, cui hæc via parata
 esset.

*quo magis in dies experimur, Nos reipsa habe-
 re Pontificem, qui sciat compati infirmitatibus
 nostris &c. Ad illud etiam, quod passim obji-
 ci solet, Singula O. S. B. Monasteria suum ha-
 bere Abbatem, sua jura & Bona inter se divi-
 sa, esseque ad invicem independentia, P. Legi-
 pontius respondet: Licet quilibet Episcopatus
 suum habeat Episcopum &c. Ecclesia ta-
 men universalis vere unum Corpus efficit, uni
 Supremo Capiti subiectum. Quid igitur vetat
 Ordinis S. Benedicti Cænobia quantumvis sin-
 gula & ab invicem discreta, atque independen-
 tia alio tamen respectu, sive simul sumta unum
 efficere corpus? Bonum quidem consilium!
 cujus vero eventus potius ad ordinem Rerum
 optandarum quam sperandarum pertinere vi-
 detur.*

Illud quoque in hoc loco notandum occurrit.
 Audias aliquos affirmantes, Regulam non obli-
 gare

effet. Iplis respondentibus se nescire, ^{Sæculum VI.}
 dixit: *Hæc est via, qua Dilectus Domini* ^{A.C. 543.}
Cælum Benedictus ascendit. Sepultus est
 in Oratorio S. Joannis Baptistæ, quod in
 loco aræ, olim Apollini Sacræ, ædifica-
 verat. Specus Sublacensis, in quo habi-
 taverat, non nullis editis ibi miraculis
 inclaruit.

§. XIII.

S. Maurus in Gallia.

A Sæculo IX. ab omnibus res constans
 habebatur, quemdam Episcopum Ce-
 R r 2 noma-

gare sub gravi; at non tantum minus Religiosa
 sed etiam minus vera ista opinio est, & facile de-
 monstratur, Regulam in materia gravi etiam sub
 gravi peccato obligare. Ut enim illam obliga-
 tionem silentio prætereamus, qua quisque illius
 Ordinis & Congregationis, de qua sustentatur &
 vivit, Statuta & Leges servare sub gravi pecca-
 to tenetur, illa Verba in Formula Professionis:
 promitto Stabilitatem & Conversionem morum
 meorum *secundum Regulam S. Benedicti*, sunt
 Promissio Deo facta, atque ideo voventem sub
 gravi certe obstringunt. Hanc veritatem etiam
 Praxis & communis Opinio Monasteriorum con-
 firmat, quæ Exemptionem a quibusdam Regulæ
 Statutis, puta, a Psalmodia nocturna, & Licen-
 tiam comedendi carnes a Summo Pontifice pe-
 tierunt, neutiquam vero talia proprio Arbitrio,
 quod utique potuissent, si Regula tantum sub le-
 vi obligaret, decreverunt.